

РЕШЕНИЕ

№ 23301

гр. София, 07.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3264** по описа за **2025** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Г. К. С., ЕГН [ЕГН], чрез пълномощника си адв. Г. Г. срещу Решение № 669/19.02.2025 г. постановено по АНД № 16082/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 93-ти състав, с което съдът е потвърдил НП № 24-4332-015542/09.07.2024 г., издадено от Началник сектор в СДВР, Отдел „Пътна полиция“, с което за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, му е наложено административно наказание - глоба в размер на 800 (осемстотин) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 (шест) месеца, на основание чл. 182, ал. 5, вр. ал. 1, т. 4 от ЗДвП.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно, като постановено в нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила, както и че същото е необосновано. Излага се довод, че в административнонаказателното производство не са събрани доказателства, които да установяват наличието на системност, поради което неправилно от страна на Софийският районен съд е прието, че това обстоятелство е доказано. Също посочва, че на датите на издаване на електронните фишове, с които е бил предходно санкциониран, и за които се твърди, че са влезли в сила автомобилът е бил управляван от друго лице, за което е представена декларация. Изразява искане за отмяна на оспореното решение. Претендира адвокатско възнаграждение.

В открито съдебно заседание, касаторът, редовно и своевременно уведомен, не се представлява.

Ответникът – Началник сектор в Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), отдел „Пътна полиция“, в писмени бележки, чрез процесуалния си представител юрк. П. излага доводи за неоснователност и необоснованост на касационната жалба, съответно заявява искане да бъде оставено в сила решението на Софийски районен съд. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за законосъобразност на оспореното решение.

Административен съд София-град, VII-ми касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

С оспореното пред касационната инстанция Решение № 669/19.02.2025 г. постановено по АНД № 16082/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 93-ти състав, съдът е потвърдил НП № 24-4332-015542/09.07.2024 г., издадено от Началник сектор в СДВР, Отдел „Пътна полиция“, с което на Г. К. С., за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, е наложено административно наказание - глоба в размер на 800 (осемстотин) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 (шест) месеца, на основание чл. 182, ал. 5, вр. ал. 1, т. 4 от ЗДвП.

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 10.08.2023 г. около 17:19 часа, Г. К. С. е управлявал лек автомобил марка „Ф. Ъп“, с рег. [рег.номер на МПС], негова собственост, като се е движил в [населено място], по бул. Б. шосе с посока на движение от Околовръстен път към бул. В. В., до № 459 автомобилът се е движил със скорост от 87 км/ч при ограничение от 50 км/ч (отчетена след приспаднат 3% толеранс в полза на водача). Нарушението е било заснето със АТСС-„CORDON M2“ с № MD 1193, която към момента на нарушението била преминала преглед за техническа изправност.

Съставен е АУАН № 0619792/17.06.2024 г. за нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДП, чл. 165, ал. 2, т. 6, чл. 188, ал.1, вр. чл. 182, ал.5, вр. ал. 1, т. 4 от ЗДП, извършено от Г. К. С.. В АУАН е отразено, че е съставен по преписка К-381229-23855/2023 г. и нарушението е извършено в условията на системност в едногодишен срок от влезли в сила НП, ЕФ К № 6347655, връчен на 01.07.2023 г., влязъл в сила на 17.07.2023 г., и ЕФ К № 5677439, връчен на 01.07.2023 г. и влязъл в сила на 17.07.2023 г.

Въз основа на съставения АУАН е издадено и НП № 24-4332-015542/09.07.2024 г., от Началник сектор в СДВР, Отдел „Пътна полиция“, с което за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, на Г. К. С. е наложено административно наказание - глоба в размер на 800 (осемстотин) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 (шест) месеца, на основание чл. 182, ал. 5, вр. ал. 1, т. 4 от ЗДвП.

Описаната фактическа обстановка съдът е възприел след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства: показанията на актосъставителя В. А.; АУАН и НП, ведно със снимковия материал; декларация по чл. 188 от ЗДвП; удостоверение за одобрен тип средство за измерване; протокол от проверка № 019-СГ-ИСИС/14.03.2023 г.; справка от БИМ; протокол за използване на АТСС от 10.08.2023 г.; ежедневна форма на отчет; справка картон на водача; справка за регистрация на МПС; ЕФ К, № 6347655 и ЕФ К № 5677439; заповед № 513з-5069/21.07.2015 г.; заповед

№ 8121К-13318/23.10.2019 г.; заповед № 8121к-1632/ 02.12.2021 г.; справка от ОПП-СДВР за връчени ЕФ; справка от КАТ-СДВР в едно с извлечение от АИС АНД-СДВР; пълномощни и др., приети и приложени по делото по реда на чл. 283 от НПК.

От правна страна съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи. Приел е, че в съставения АУАН и издаденото НП нарушението е описано ясно и пълно с излагане на всички

съставомерни елементи от състава на посочената като нарушена норма, така че за жалбоподателя не възниква неяснота относно административното обвинение. Съдът е приел, че С. на 10.08.2023 г. е осъществил състава на нарушение по смисъла на чл. 21, ал.1 от ЗДП като не е съобразил скоростта си на движение с максимално позволената в рамките на населено място от 50 км/ч.

От субективна страна съдът е обосновал извод, че деянието е извършено при форма на вина пряк умисъл като нарушителят като водач на МПС е съзнавал ограничението на скоростта за населено място, съзнавал е обществено опасните последици, т.е. че застрашава безопасността на движение и е управлявал МПС-то с избраната скорост.

На следващо място съдът е направил извод, че обосновано и правилно АНО е приел, че нарушението е извършено при условията на системност, поради установено наличие на три нарушения от един и същ вид, които са извършени в едногодишен срок.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на Административен съд София-град прави до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Настоящият съдебен състав споделя изводите на въззивния съд, че е установено по несъмнен начин извършването на нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. С технически изправно и годно АТСС е заснето движение на лекия автомобил на касатора в [населено място], на бул.Б. шосе, като скоростта му е превишила допустимата за населено място с 37 км/ч. Собственикът на МПС е декларирал, че сам е управлявал превозното средство в момента на заснемане, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Основателно обаче е оспорването на правната квалификация на деянието. Административнонаказващият орган и въззивният съд неправилно са приели, че нарушението е извършено в условията на системност. Съгласно §6, т. 62 от ДР на ЗДвП „системно“ е нарушението, извършено три или повече пъти в едногодишен срок от влизането в сила на първото НП или на първия електронен фиш, с който на нарушителя се налага наказание за същото по вид нарушение. Това означава, че за да е налице „системност“, следва нарушения да са извършени в следната поредност – едно влязло в сила и три в едногодишен срок от влизането му в сила, като едногодишният срок започва да тече след като влезе в сила първият санкционен акт. Необходимо е да е установено, че са налице три или повече извършени нарушения от санкционираното лице в едногодишен срок от датата на влизане в сила на първото издадено НП или първия издаден електронен фиш. В случая процесното нарушение е извършено на 10.08.2023 г. и е в едногодишния срок от влизане в сила на цитираните в НП електронни фишове, влезли в сила на 17.07.2023 г. Двата електронни фиша са влезли в сила на една и съща дата – 17.07.2023 г., като влизането в сила на нито един от двата не предхожда влизането в сила на другия. Поради това от момента на влизането им в сила е започнал да тече едногодишният срок, в който е извършено процесното нарушение. Нарушението, предмет на настоящото производство, се явява извършено за първи път, след влизане в сила на предходен санкционен акт за същото по вид нарушение, а не за трети път. Не се установява наличие на условията, регламентирани с §6, т. 62 от ДР на ЗДвП, от което следва, че процесното нарушение не може да се квалифицира като системно. Поради това и санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 5, вр. ал. 1, т. 4 от ЗДвП е неприложима. В случая е налице повторност по см. на §6, т. 33 от ДР на ЗДвП, а не системност.

Предвид обстоятелството, че нарушението е несъмнено извършено, касационният състав приема, че са налице предпоставки за преквалифициране на установеното нарушение, което обаче не е в правомощията на касационната инстанция.

В съответствие с приетото в т. 2 от Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. на Върховния административен съд по т.д. № 1/2020 г., ОСС, I и II колегия, в касационното производство по реда на глава дванадесета от АПК, след като отмени решението на районния съд, административният съд няма правомощие да преквалифицира описаното в НП изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба. В мотивите на цитираното тълкувателно решение, ОСС, I и II колегия, е изразило становище, че това е така, тъй като подведеният под административнонаказателна отговорност субект трябва да разполага в касационното производство с възможност за защита не само срещу съставомерните факти, установени от административнонаказващия орган, но и срещу тяхната правна квалификация, независимо дали тя е дадена от административнонаказващия орган или за първи път от районния съд. С такова правомощие разполага въззивната инстанция по аргумент от същото тълкувателно решение (т. 1), а и според вече изричната уредба в ЗАНН – чл. 63, ал. 7, т. 1, вр. ал. 2, т. 4 ЗАНН. При еднородност на фактите и обстоятелствата по нарушението и наличие на обвинение за такова нарушение, първостепенният съд има правомощие да измени НП като се преквалифицира нарушението като извършено без квалификация му признак „системно“.

Предвид така изложеното, съдът приема, че като е потвърдил изцяло оспореното пред него НП и не е упражнил правомощието си по чл. 63, ал. 7, т. 1, вр. ал. 2, т. 4 от ЗАНН при наличието на основания за това, районният съд е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което обуславя отмяната на обжалваното решение като неправилно и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивната инстанция.

При новото разглеждане на делото районният съд следва да извърши нова преценка за приложимия материален закон, като даде правилната правна квалификация на нарушението и определи съответстващата санкционна разпоредба.

Относно претенциите на страните за разноски, в т.ч. и за настоящата инстанция, съгласно чл. 226, ал. 3 АПК, следва да се произнесе въззивният съд при новото разглеждане на делото.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 2 и чл. 224 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, VII-ми касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 669/19.02.2025 г. постановено по АНД № 16082/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 93-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ: